

[Aage Frandsen]

Jeg er også noget i tvivl om, hvad det er, ministeren mener, som anført i fremsættelsestalen, der skulle gøre, at de principper, vi kender i dag, skulle være overflødige, f.eks. når ministeren i fremsættelsestalen siger:

»De hensyn, der oprindeligt lå bag den offentlige arbejdsformidlings monopollignende stilling på formidlingsmarkedet, er efter regeringens opfattelse ikke længere aktuelle, og tiden er derfor inde til nu at gennemføre en fuldstændig liberalisering på området.«

Hvad er det, der er nyt på dette område i forhold til det, som de tre regeringspartier var med til at lave for nu 20 år siden? Hvad er nyt i forhold til de principper, som blev grundlagt dengang, og som blev gennemført i enighed mellem arbejdsmarkedets parter?

Med hensyn til brugerbetalingen kan vi da godt se, at der kunne være nogle ydelser, som arbejdsgiverne skulle betale for, men når det indføres i denne sammenhæng, har det kun ét formål, nemlig at sikre, at den private formidling ikke stilles ringere end den offentlige formidling. Det er i virkeligheden ikke et synspunkt omkring brugerbetaling, der er afgørende for forslaget, næh, det er synspunktet om, at den offentlige arbejdsformidling ikke skal stilles for godt.

Når jeg har sagt alt dette negative om forslaget, vil jeg godt sige, at med hensyn til den fjerde del, om ophævelse af lov om udvandring, giver vi vores varme og fulde tilslutning. Når vi engang stemmer, kan det være, vi stemmer for den del af forslaget.

Traberg Smidt (V):

Med det lovforslag, som er fremsat, er der tale om, at man indfører de mekanismer, som andre steder i samfundet har vist sig at være forbedrende for administrationen, nemlig lidt konkurrence.

Der skal ikke herske tvivl om, at hvis nogen skulle beskyldte regeringen og Venstre for at ville ødelægge arbejdsformidlingen, er det i hvert fald ikke tilfældet. Jeg har ingen forestilling om, at arbejdsformidlingen kan undværes, og at arbejdsformidlingen kan ændres afgørende ved, at man får privat konkurrence. Den skal ændres af andre årsager, fordi det handler om at udnytte de midler, der nu engang kan afses til det område, mest muligt.

Vi har en stor arbejdsløshed, så der er brug for arbejdsformidlingen. På den anden side må vi altså også erkende, at arbejdsformidlingen ikke er specialister på alle områder. Vi må også erkende, at der er en del firmaer, der har formået at bruge arbejdsformidlingen som deres forlængelse af personalekontoret. Derfor er det helt rimeligt, at der på nogle områder kommer brugerbetaling, nemlig dér, hvor man i stedet for at udføre nogle arbejdsopgaver selv blot har været så smart at få det offentlige til at udføre dem.

I øvrigt vil det, at man nu får en mere fri konkurrence på området, givet gøre, at den mulighed for parallelanvisning, som indtil nu har eksisteret, vil blive benyttet meget mere. Der er alt for mange, som kunne have fået en parallelanvisning, som har afstået fra det, for det er jo besværligt, det er jo ikke særlig nemt at påtage sig et ansvar. Men i det øjeblik området bliver så liberaliseret, som det her foreslås, vil en del af de fagforeninger, som indtil nu har afstået fra at anmode om parallelanvisning, nok se sig nødsaget til at optage konkurrencen med de bureauer, som skyder op. Og så er vi jo nået meget langt i retning af, at nogle flere gør en aktiv indsats for at få allokert den arbejdskraft, vi har, til de rigtige arbejdspladser.

Med disse bemærkninger vil jeg give Venstres anbefaling til lovforslaget.

Glistrup (FP):

Fremskridtspartiet er tæt på at have været medlem af dette Folketing i en halv menneskealder, og i den tid er det faldet i min lod i flere tilfælde end andre af partiets repræsentanter at være ordfører i arbejdsmarkedsmæssige spørgsmål, og jeg har derfor måttet følge arbejdsmarkedsløvgivningen – også de sager, jeg ikke har været ordfører i – ganske tæt. Og selv om jeg har ransaget min hukommelse, kan jeg faktisk ikke erindre, at der i de snart 16 år er kommet et så godt regeringsforslag fra nogen arbejdsminister som det, der her er fremsat. Så her må man virkelig sige, at det er godt, vi har fået den nye arbejdsminister.

Men når man ser på datoerne, må man jo indrømme, at han blev udnævnt den 30. oktober, og forslaget er trykt den 1. november, så æren for forslaget må vel nok – selv om arbejdsministeren har forsvaret forslaget virkelig fremragende i medierne – tilkomme hans for-